

Lietuvos Respublikos Seimo narė

AGNĖS BILOTAITĖS

2012 m. rudens – 2016 m. pavasario veiklos ataskaita

Brangūs tautiečiai,

Šį lapkritį sukanka treji metai nuo dienos, kai darsyk prisiekiau tarnauti Lietuvai kartu su kitais parlamentarais. Nuo pat savo darbo pradžios susitelkiau į kovos su korupcija sritį, stengdamasi neapleisti ir kitų man svarbių valstybės gyvenimo klausimų. Pernai atrodė, kad nebeįmanoma dar giliau įsivelti į naudojimosi padėtimi ir kitokius korupcinius skandalus nei tą padarė valdančiosios koalicijos atstovai. Neskaidrūs veiksmai tik dar kartą patvirtino, jog korupcija ir prekyba turima įtaka Lietuvos politikoje vis dar išplitusi ir greitai neketina trauktis.

Rusijos agresijos akivaizdoje kaip niekada svarbu, kad visi Lietuvos piliečiai susivienytų ir brangintų nepriklausomybę. Visada sakiau, kad tai įmanoma tik tada, kai pati valstybė rodo pagarbą savo piliečiams. Deja, Lietuvoje vis dar kai kurie pavyzdžiu turintys būti aukščiausi valstybės pareigūnai patys kartu yra didžiausi jos išnaudotojai.

Šalyje vis dar įsigalėjęs rūpinimasis savais, „reikalų tvarkymas“, neskaidrus sprendimų priėmimas, draugų ir giminių verslų protegavimas. Kiekvienas į viešumą išskylantis toks atvejis tik silpnina labai sunkiai kuriamą žmonių pasitikėjimą valdžia ir pačia valstybe. Ne reto pareigūno ar politiko panieka paprastam žmogui tik silpnina valstybės ir piliečio ryšį.

Esu įsitikinusi, kad visi pagrindiniai mano darbai, nors ir skirtingose politikos srityse, galiausiai yra nukreipti į tą patį galutinį tikslą – ryšio tarp žmogaus ir suverenios Lietuvos valstybės atkūrimą ir stiprinimą.

Kova su neskaidrumu ne tik išsaugo švaistomas valstybės lėšas. Ji saugo ir tikėjimą principu, jog Lietuvos piliečiai negali būti nebaudžiamai kvailinami, o valstybės interesus yra ir turi būti ginamas. Lygiai taip pat, nors pastangos mažinti regioninę atskirtį iš pažiūros sprendžia vien ekonomines problemas, kartu tai siekis, jog žmogus, gyvenantis provincijoje, nesijaustų pamirštas ar antrarūšis, paliktas didmiesčio gyventojų šešėlyje. Galiausiai rūpestis jaunimo ugdymu ir politiniu švietimu tarnauja tam pačiam tikslui – padėti subręsti apie valstybę galvojantiems ir ja tikintiems piliečiams.

Šie metai visu aštrumu iškėlė globalią pabėgėlių problemą, provokuodama tiek Lietuvos, tiek Europos Sąjungos tapatumo klausimą. Europą užplūdo šimtmečiais neregėta migrantų iš Azijos ir Afrikos, daugiausiai musulmoniškų šalių, banga. Pati ją paskatinusi Vokietija, reaguodama į migrantų srautą, pasiekė, kad šie būtų privalomomis kvotomis paskirstyti po ES šalis. Esu tikra, kad tai tėra laikinas ir ES šalių interesus pažeidžiantis pasekmių švelninimas, tuo tarpu tikro sprendimo šiam reiškiniiui sustabdyti Europa dar ieško. Savo ruožtu Lietuvoje šis kone tautų kraustymasis iššaukė itin prasmingas diskusijas apie valstybės ateitį. Kokia šalimi norime būti – lietuvių politinės tautos valstybe ar Lietuva be lietuvių? Ilgalaikėje perspektyvoje masinė kitų tautų ir religijų žmonių imigracija, kurią socialdemokratams siūlo skatinti kaip Lietuvos demografinių problemų sprendimą, mano nuomone, reikštų būtent tokį tragišką scenarijų.

Būdama ne tik Lietuvos, bet ir gimtosios Klaipėdos miesto ir krašto patriote, matau, kad tos pačios šalį kamuojančios negandos nemažėja ir mūsų uostamiestyje. Nors ir turėdama puikias galimybes,

neužslantį uostą, išvystytą pramonę, turtingą istoriją ir daug kitų privalumų, Klaipėda yra palikta likimo valiai. Būdama Seimo narė įstatymo numatytais būdais stengiausi padėti miestui, reaguoti į jo problemas, skatinti pilietinę kultūrą, skaidrumą mieste ir miesto įstaigose.

Jūsų Seimo narė
Agnė Bilotaitė

- 2012 – 2016 M. KADENCIJOS SEIMO NARĖ
- VALSTYBĖS VALDYMO IR SAVIVALDYBIŲ KOMITETO IR ANTIKORUPCIJOS KOMISIJOS NARĖ
- PARLAMENTINĖS GRUPĖS „UŽ LIETUVĄ BE KORUPCIJOS“ PIRMININKĖ
- PARLAMENTINIŲ GRUPIŲ „UŽ ŠEIMĄ“ IR „UŽ ISTORINĘ ATMINTĮ IR TEISINGUMĄ“ NARĖ
- TS-LKD ŠEŠĖLINĖS VYRIAUSYBĖS REGIONŲ PLĖTROS MINISTERĖ

Vyriausybė korumpuota, bet teks tai įrodyti teisme

2016 m. vasario mėn. Ministras Pirmininkas Algirdas Butkevičius A. Bilotaitę padavė į teismą dėl kalbų apie jo žento Evaldo Vaitasiaus verslą, iš kurio kilus skandalui šis pasitraukė. Politike apkaltinta paskleidusi neva tikrovės neatitinkančią, premjero garbę ir orumą žeminančią informaciją.

A. Butkevičiaus žentas 50 proc. „Ministerium“ akcijų buvo įsigijęs iš likusias įmonės akcijas valdžiusio Manto Krasausko, kuris anksčiau jas įsigijo iš buvusios premjero visuomeninės patarėjos Dalios Kutraitės–Giedraitienės sūnaus Simono Giedraičio. Seimo opozicijoje esantys politikai klausė, „ar tai nebuvo apsimestinis sandoris, kuris galėtų būti vertinamas kaip atsilyginimas ar dovana ministro pirmininko šeimai“.

A. Bilotaitė premjero sprendimą kreiptis į teismą pavadino nesolidžiu ir sakė, jog tokie veiksmai demonstruoja, kad dabartinė Vyriausybė turi problemų dėl galimos korupcijos.

„Man iki šiol kyla abejonių, nes liko neatsakyta, kaip tos akcijos buvo įsigytos, už kokius pinigus. Tai tik patvirtina įtarimus, jog ši Vyriausybė korumpuota“ - teigė A. Bilotaitė.

Su kolega Arvydu Anušausku kreipiausi į VTEK dėl nepotizmo atvejų Marijampolėje.

Rudenį viešumon buvo iškilęs socialdemokratų įdarbinti reikalingų asmenų sąrašas, o dabar regioninėje spaudoje iškyla galimai tos pačios politikos praktinio pritaikymo atvejai. Marijampolės savivaldybėje kone ketvirčio tarybos narių šeimos nariai dirba savivaldybės administracijoje arba jos kontroliuojamose įmonėse. Su kolega Arvydu Anušausku kreipėmės į Vyriausiąją tarnybinės etikos komisiją, kad ji ištirtų sutapimų gausą ir galimai painiojamus viešuosius bei privačius interesus.

POLITINĖS KORUPCIJOS GĖDOS LENTA

Ne kartą kalbėta, jog politinė korupcija yra viena pavojingiausių ir didžiausių žalą valstybei darančių Lietuvos problemų. Aukšti pareigūnai ir politikai vis dar nebijo naudotis savo padėtimi siekdami asmeninės naudos ar pardavinėdami tokią naudą kitiems.

Kova su šiuo reiškiniu buvo ir lieka vienu pagrindinių mano prioritetų. Siekdama išnaikinti nebaudžiamumo atmosferą Lietuvos politikoje, nuolat viešai keliu politinės korupcijos klausimus, kreipiuosi į atsakingas valstybės institucijas, reikalauju skaidrumo ir atsakomybės už korupcinę veiklą. Net veikdama opozicinėje mažumoje, galiu didžiuotis apčiuopiamais tokių pastangų rezultatais.

Vien per pirmąją kadencijos pusę po mano viešų kreipimųsi dėl galimai neteisėtose politikų veiklose, atsisatydino arba buvo atleisti penki aukščiausio rango pareigūnai:

Lietuvoje teisingumas žlunga. Ką daryti?

Piliečiai nebus ištikimi tam, kuo netiki. Ši pavojinga situacija pastaraisiais metais ne tik nebuvo sprendžiama, bet dar ir gilinama.

Socialdemokratų ir jų koalicijos partnerių nuosekliai neskaidri veikla, keliant įtarimus teisėsaugos institucijoms, formavo pagrįstą visuomenės nusivylimą teisingumu Lietuvoje. Būtent teisingumo jausmo nebuvimas visuomenėje išlieka viena esminių ir vis sunkėjančių šalies bėdų, skatinančių emigraciją ir susvetimėjimą.

Teisingumo idealą Lietuvoje pakeičia nomenklatūrinų privilegijų vaikymasis, politinę klasę paverčiantis gėdinga valstybės išnaudotojų grupe.

Neteisingumo ir privilegijų įsivyravimas plauna demokratijos pamatus ir leidžia pagrįstai kalbėti apie vykstančią demokratijos eroziją, kuri nuosekliai veda prie putiniškos valdomos demokratijos modelio. Ką daryti?

Pripažinus šią padėtį, Lietuvai būtina plėsti piliečių pasitikėjimą valstybe ir jos valdžios institucijomis. Toks tvarus pasitikėjimas valstybe

įmanomas tik išgyvendinus visas svarbiausias naudojimosi padėtimi formas ir nustačius naujus, aukštesnius sąžiningumo, skaidrumo ir teisingumo standartus šalyje, pirmiausiai pačioms partijoms.

Suvokiant tokios situacijos grėsmę, Lietuvos visuomenės stabilumui ir na-

„Už Lietuvą be korupcijos“ nariais pateikiau siūlymą įvesti privalomą antikorupcijos komisijų savivaldybėse sudarymo tvarką. Kartu su kolegomis analizuota situacija rodė, kad didžiausia kyšininkavimo problema yra savivaldybėse, o šiame metu jos net nėra įpareigosotos užtikrinti korupcijos kontrolę. Dar blogiau, paprastai šiai kontrolei vadovauja ne opozicijos, o valdančios daugumos atstovai, pagal tokią sistemą kontroliuojantys patys save. Šią situaciją privalėjome pakeisti. 2015 m. balandžio 16 d. Seimas beveik vienbalsiai priėmė šias mano inicijuotas pataisas. Jų priėmimas reiškia, kad savivaldybių taryboms antikorupcijos komisijų formavimas tapo privalomas, pirmininkai privalo būti iškelti opozicijos, o bent 1/3 narių būti ne politikai, o vietos bendruomenių atstovai.

• 2013 m. rugsėjį pateikiau pataisą, kuria siekiu užtikrinti, kad iš valstybės tarnautojų ir politikų, dėl kurių veiksmų profesinėje veikloje buvo padaryta žala valstybei, būtų privaloma tvarka išieškomi patirti nuostoliai. Taip būtų galima pasiekti daug atsakingesnio požiūrio priimančius sprendimus, išduodant neteisėtus leidimus, nepagrįstai atleidžiant iš darbo ir daugeliu kitų atveju, kai valstybė – visi mokes-

cionaliniam saugumui bei siekiant grąžinti moralios politikos standartus Lietuvoje, būtina imtis veiksmų situacijai keisti.

Keletą idėjų galima iškelti jau dabar. Manau, jog laikas Lietuvoje sukurti nepriklausomą, išimtinai politinės korupcijos tyrimams skirtą instituciją arba priskirti šią funkciją politinėms įtakoms atspariai institucijai. Apskritai siektina stiprinti valdžios skaidrumą kontroliuojančių institucijų nepriklausomumą.

Turėtume įtvirtinti valdininkų, pareigūnų atsakomybę už tyčinį įstatymų nesilaikymą pažeidžiant visuomenės ir valstybės interesus. Diferencijuoti ir išplėsti valstybės tarnautojų ir renkamų pareigūnų privalomus deklaruoti ryšius, dėl kurių galimas interesų konfliktas, apriboti dėl rinkimų rezultatų klastojimo kaltais pripažintų kandidatų teisę dalyvauti rinkimuose, įtvirtinti baudžiamąją atsakomybę už neteisėtus būdais ar šaltiniais vykdomą rinkiminę kampanijos finansavimą, užtikrinti asmeninę tarnautojų ir politikų atsakomybę už jų tyčiniais veiksmais atliekant pareigas valstybei padarytą žalą.

Siekiant skaidresnio valdymo, savivaldybių įmonėse laikas įtvirtinti viešas finansines ataskaitas, kas buvo padaryta ir pasiteisino valstybės įmonėse. Seniai laikas, o informacinio karo kontekste tapo ypač svarbu, sukurti deklaratavimo sistemą, kuri leistų kiekvienam piliečiui žinoti, kurios institucijos ir kurioms žiniasklaidos priemonėms skiria viešinimui skirtas ES ir valstybės biudžeto lėšas.

Žvelgiant į perspektyvą, tikslinga iki minimumo sumažinti, o esant galimybei ir visai panaikinti, vykdomosios valdžios institucijų veiklos viešinimui skiriamas biudžeto lėšas.

Galų gale, turėtume atsigręžti ir į viešuosius pirkimus, kurių skaidrumą esama valdžia nuosekliai griauja jau trejus metus. Svarbu ir būtina sustiprinti viešųjų pirkimų kontrolę, mažinant vadinamųjų mažos vertės pirkimų, kurių netikrina Viešųjų pirkimų tarnyba, maksimalią vertę,

taip griežtai apribojant vidaus sandorių taikymą ir apskritai keičiant požiūrį į viešuosius pirkimus kaip į viešo-

čių mokėtojai – būna priversta kompensuoti žalą nukentėjusiam piliečiui. Esu tikra, kad atsakyti už neatsakingus ar piktybiškus sprendimus turi juos priimančias asmenys. Deja, Seimas tą patį rudenį nepritarė šiam mano siūlymui.

• 2013 m. lapkričio pabaigoje užregistruojau trijų pataisų paketą, kuriuo siekiu palengvinti kovą su šešėline prekyba alkoholiu, tabako prekėmis ir degalais. Pataisomis siūlau sumažinti neteisėtų akcizinių prekių kiekį, už kurio įsigijimą, laikymą ar prekybą jau taikoma baudžiamoji atsakomybė. Taip pat siekiama suteikti policijos pareigūnams teisę atlikti patikrinamuosius pirkimus bei numatyti turgaviečių administratorių atsakomybę už jų turgavietėje vykdomą nelegalią prekybą. Siūlymas dėl pareigūnų teisės atlikti kontrolinius pirkimus buvo priimtas.

• 2014 m. rugpjūtį pateikiau siūlymą, tobulinantį laikinai pareigas einančių vadovų skyrimą. Vieša paslaptis, jog Lietuvoje dažni atvejai, kai laikinai pareigas eiti paskirtas įstaigos vadovas tose pareigose pasilieka neribotą laiką. Siūlau, kad į laikinai negalinčio eiti pareigų įstaigos vadovo pareigas kitas karjeros valstybės tarnautojas gali būti perkeltas ne ilgiau nei

nukelta į 3 psl.

jo sektoriaus norma, o ne nepatogų formalumą.

Šių pokyčių jau net nenorime. Jie tiesiog būtini, jei nenorime tapti susvetimėjusia ir vis greičiau išsivaikščiančia dykra, kurioje SPA voniose murkdytis liks tik keli išrinktieji.

TIKRI VYRAI

Vyriausybės sprendimas sugrąžinti šauktinių kariuomenę – teisingas ir labai reikalingas žingsnis. Kai karinės agresijos prieš Lietuvą grėsmė visada šalia, ugdyti patriotiškumą ir skatinti norą bei pareigą ginti savo šalį yra būtina. Džiugu, jog ir Lietuvos kariuomenė deda pastangas, mėginama griauti visuomenėje populiarius juodinančius mitus. Vienaime tokių projektų, pavadintame „Tikri vyrai“ teko garbė sudalyvauti ir man.

Projekto metu Rukloje dalyviai turėjo išmokti vairuoti šarvuotį, naudotis ginklais, kovinės savigynos, sprogmenų gamybos ir daug kitų kariškiams, o kartais ir civiliams būtinų dalykų. Tačiau svarbiausia pamoka yra ne įgūdžiai. Iš projekto išsinešiau didžiulę pagarbą ir pasitikėjimą Lietuvos kariuomene, kurios nuostabūs specialistai be jokio atlygio užsiėmė mūsų mokymu. Jų motyvacija - supratimas, kad tokia laida gali padėti kariuomenės įvaizdžiui, sugriauti žalingus mitus ir pritraukti žmones tarnybai. Apskritai kariuomenėje dirba patriotai,

išugdyti valstybinio mąstymo ir meilės Lietuvai dvasia. Bendraudami su jais, kartu su praktiniais įgūdžiais iš projekto išsinešėme ir pagarbą kariuomenei. Disciplina ir tvarka yra labai naudinga ir sveika kiekvienam jaunuoliui. Kariuomenė stiprina tiek fiziškai, tiek psichologiškai bei skatina mąstyti, ką gali duoti savo valstybei.

SKAIDRESNĘ LIETUVĄ KURIANTYS ĮSTATYMAI

atkelta iš 2 psl.

dviems metams. Jei įstaigos vadovas laikinai negali eiti pareigų ilgiau nei dvejus metus, turi būti skelbiamas konkursas įstaigos vadovo pareigoms užimti. Manau, jog tai kompromisinis terminas, atsižvelgiantis ir į dėl nėštumo darbo vietas paliekančių vadovių situaciją, tačiau kartu sukuriantis realius apribojimus viešų konkursų į laisvas vadovų vietas vilkinimui.

- Užregistravau Viešųjų pirkimų įstatymo pataisą, tobulinančią vidaus sandorių išimties taikymą. Vidaus sandoriai yra viešųjų pirkimų įstatymo išimtis, kai perkančioji organizacija sudaro sutartį su atskiro juridinio asmens statusu turinčia tačiau savo pačios kontroliuojama tarnyba ar padaliniu. Tokioms sutartims netaikomi viešiesiems pirkimams galiojantys reikalavimai. Siūlau leisti vidaus sandorius sudaryti tik su įstaigomis, turinčiomis perkančiosios organizacijos statusą, nes taip būtų apsaugota

nuo atvejų, kai „vidaus sandoriu“ perkamas prekės ar paslaugas pavaldį įstaiga nusiperka ir perparduoda be jokio konkurso, taiga neskaidriai ir galimai iš „savų“. Dauguma Seimo narių susilaikė balsuodami dėl šio siūlymo, tuo užkirsdami jam kelią. Patobulintą siūlymo variantą žadu pateikti iš naujo.

- Taip pat užregistravau siūlymą asmenims, kuriuos teismas pripažino pirkus balsus, dešimčiai metų atimti teisę kandidatuoti rinkimuose. Savivaldos rinkimų atveju toks siūlymas nesulaukia kliūčių, tačiau tokio apribojimo Seimo rinkimams į darbotvarkę įtraukti kol kas neleido Seimo teisininkai, pagal kurių ginčytiną ir subjektyvią interpretaciją pataisa prieštarautų Konstitucijai. Pataisa prireikus bus tobulinama, tačiau lieku įsitikinusi, kad privalome rasti būdą užkirsti kelią balsų pirkėjams.

GERIAUSI SPRENDIMAI KLAIPĖDAI

Nors į Seimą buvau išrinkta ne vienmandatėje apygardoje, o pagal nacionalinį sąrašą, gimtoji Klaipėda visada buvo ir išliks man labai svarbi.

Tai - miestas, kurio problemos man yra artimos ir į jas stengiuosi reaguoti, kiek leidžia mano pareigos ir galimybės. Ne kartą tą dariau ir šią kadenciją:

ĮŠSPRĘSTAS ĮVAŽIAVIMO Į KLAIPĖDOS SENAMIESTĮ KLAUSIMAS

Dėl užsitęsusių remonto darbų į ir taip gyvybės stokojantį Klaipėdos senamiestį įvažiuoti buvo tiesiog neįmanoma. 2014 m. balandį kartu su Klaipėdos senamiestio verslininkų sąjunga surengėme apskritojų stalo diskusiją su Klaipėdos miesto savivaldybės vadovais dėl eismo pakeitimų uždarius Pilies tiltą. Verslininkai prašė valdžios suteikti galimybę visiems

ĮŠ VAIKŲ GLOBOS AGENTŪROS „VISOS LIETUVOS VAIKAI“ NEATIMTOS PATALPOS KLAIPĖDOJE

2014 metų birželį kartu su kitais 12 Seimo narių kreipėmės į Klaipėdos miesto merą Vytautą Grubliauską, prašydami sustabdyti savivaldybės ketinimus prievarta iškraustyti vaikų globa užsiimančią agentūrą „Visos Lietuvos vaikai“ iš pastato Melnragėje ir klausimą spręsti tik atsižvelgiant į klaipėdiečių nuomonę. Klaipėdos savivaldybė nurodė, kad pagalbą apleistams ir beglobiams vaikams bei socialiai pažeidžiamoms šeimoms tei-

norintiems įvažiuoti automobiliu Tiltų gatve pagal specialią schemą ir tik tam tikromis valandomis, tačiau savivaldybės vadovai nebuvo linkę su tuo sutikti – įvažiuoti Biržos tiltu buvo leidžiama tik viešajam ir specialiajam transportui. Dėl to verslininkai pajuto neigiamų pokyčių – negalėdami laisvai patekti į senamiestį, klaipėdiečiai ir miesto svečiai vis dažniau ėmė lenkti šią miesto dalį, rinkdamiesi kitas vietas, kurias pasiekti automobiliu patogiau. Pastebimai tuštėjo senamiestio parduotuvės ir kavinės, o miesto širdis tapo nebepatraukli tiek vietiniams, tiek svečiams. Diskusijos metu pasiekėme, kad būtų leidžiama į senamiestį įvažiuoti ne piko valandomis ir pagal patvirtintą schemą. Verslininkai neliko nusivylę, o miesto valdžia išpildė daugelio klaipėdiečių lūkesčius.

kianti agentūra turi iki liepos 1 dienos išsikraustyti iš pastato, nes nuspręsta nebepratęsti panaudos sutarties.

Buvo nurodyta, kad namas prie jūros, kuriame šiuo metu, kaip ir kasmet, poilsiauja vaikai, esąs reikalingas „Savivaldybės administracijai savivaldos funkcijoms įgyvendinti“. Kam konkrečiai ketina naudoti pastatą, savivaldybė neįvardijo. Kreipimasis padėjo atidėti iškeldinimą, tačiau galutinis įstaigos likimas nėra aiškus - nors patalpos išbrauktos iš privatizuojamų sąrašo ir jomis kol kas naudojasi „Visos Lietuvos vaikai“, toliau mėginama juos iškraustyti, o klausimas šiuo metu svarstomas savivaldybės ginčų komisijoje. Prieglaudai nepalankūs sprendimas tik paliudytų akivaizdžias savivaldybės pastangas atimti iš vaikų puikioje ir galimai pelningoje vietoje esančias patalpas.

KITI SVARBŪS ĮSTATYMAI

- Kartu su 42 Seimo nariais užregistravome alternatyvų Vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymo projektą, prie kurio išėjus mėnesius dirbo įvairias visuomenines tėvų ir jaunimo organizacijas įtraukusi darbo grupė. Projektas gimė kaip atsakas Vyriausybės teikiama įstatymo versijai, pagal kurią iki pavojingo abstraktumo išplečiama smurto prieš vaiką samprata, įsteigiami profesionalūs globėjai, numatomos itin supaprastintos vaikų paėmimo iš biologinės šeimos sąlygos. Pagrindinis šių dviejų įstatymo versijų skirtumas - Vyriausybės teikiamas projektas gina vaiką nuo šeimos ir nelaiško kraštutine priemone juos atskirti, tuo tarpu mūsų teikiamas projektas gina šeimą ir siekia užtikrinti socialinių darbuotojų pagalbą problemiška šeimai, siekiama, kad vaikų atskyrimo nuo šeimos būtų kiek įmanoma išvengta. Seimas valdančiųjų daugumos balsais projektą atmetė, tačiau

visi esminiai jo punktai buvo pateikti kaip pastabos Vyriausybės projektui, kuris toliau svarstomas Seime.

- Kartu su 10 Seimo narių iš skirtingų Seimo frakcijų (išskyrus LLRA) užregistravome Vardų ir pavardžių įstatymo projektą, kuriuo siūloma užtikrinti valstybinės kalbos statuso išsaugojimą: pagrindiniame asmens dokumento puslapyje rašyti vardus ir pavardes tik valstybine kalba, o papildomų įrašų puslapyje ar kitoje tapatybės kortelės pusėje – kita paties piliečio norima kalba, lotyniško pagrindo rašmenimis, kaip to reikalauja Konstitucinio Teismo išaiškinimas. Tai atsakas į Seime sėkmingai kelią besiskinantį socdemų G.Kirkilo ir I.Šiaulienės projektą, kuriuo būtų leista kitomis kalbomis rašyti pasuose vietoje valstybinės kalbos. Mūsų siūlymas J.Sabatausko vadovaujama Teisės ir teisėtvarkos komitete buvo užblokuotas vienintelio pirmininko balso persvara, tačiau rugsėjį pradėta visuomeninė iniciatyva „TALKA už Lietuvos valstybinę kalbą“, kuria renkami 50 000 Lietuvos piliečių parašų už iš esmės tokį patį kaip ir mūsų su kolegomis Seime registruotą projektą. Tikimės, kad jis piliečių valia sugrįš į Seimo darbotvarkę dar šioje kadencijoje.

DISKUSIJOSE SU KLAIPĖDIEČIAIS – APIE TAI, KAS SVARBU

2014 m. spalį su klubo „Politika gyvai“ nariais Klaipėdoje surengėme viešą diskusiją aktualia tema „Klaipėda informacinio karo fronte“. Apie informacinį karą, jo apraiškas ir galimas pasekmes su klaipėdiečiais diskutavo Atkuriamojo Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis, politologas Saulius Šiliauskas, žurnalistai Dovydas Pancevovas, Robertas Rezgevičius. Šiuo renginiu prasidėjo graži ir prasminga viešo kalbėjimo apie svarbiausius miesto gyvenimo klausimus tradicija.

2015 m. vasarį garsiausi šalies ekonomistai, verslininkai, politikai susirinko į ekonomikos forumą „Klaipėdos perspektyvos ir iššūkiai“. Ką daryti, kad vienintelis Lietuvos uostamiestis netaptų nykiu užkampiu? Tokia liūdna perspektyva reali, jeigu nebus sprendžiamos

įsisenėjusios problemos, o gražios idėjos taip ir liks neįgyvendintos. Renginyje aptarti didžiausi iššūkiai, kuriuos būtina įveikti, siekiant paversti miestą jaukiu bei patraukliu ir vietos gyventojams, ir atvykstantiems. Bene didžiausia problema ta, jog Klaipėda nuolat tuštėja. Tai pastebi ne tik patys klaipėdiečiai, bet ir į miestą atvykę svečiai. Gatvės ir aikštės tuščios, senamiestis apmiręs, nėra aktyvaus ir įtraukiančio šurmilio, be kurio tiesiog neįsivaizduojamas joks klestintis miestas, o juo labiau prie jūros. Per pastaruosius 10 metų Klaipėda neteko beveik 32 tūkst. gyventojų. Toks emigracijos mastas sukrečiantis. Vienas didžiausių Klaipėdos trūkumų, jog iki šiol miestas neranda savo tapatumo, neapsisprendžiama, ar tai pramoninis miestas, uostamiestis, o gal turistinis? Tai trukdo nuosekliai kurti miesto įvaizdį, įgyvendinant ilgalaikius verslo

ir kultūros projektus. Pastarąjį dešimtmetį dėl per menko finansavimo ir nevykusių sprendimų Klaipėdos istorinė širdis - senamiestis tapo apleistas ir nykus, miesto gyventojai, turistai ir svečiai mieliau renkasi didžiųjų prekybos centrų parduotuves ir restoranus, aplenkdami senamiestio duobėtus grindinius, ištuštėjusias parduotuves bei kavines. Į senamiestį žmonės patraukti gali gyvos jaukios kavinės, turiningi kultūriniai renginiai ir patrauklios viešosios erdvės. Tuštėjančiame mieste savaime vykstantį procesą dar paskatino panaikintos mokesčių lengvatos senamiestio verslui, apmokestintas automobilių stovėjimas ir kiti sprendimai. Apie tai kartu su žinomais žmonėmis ir garbiais klaipėdiečiais diskutavome vasarį „Politika gyvai“ klubo diskusijoje „Kaip reanimuoti Klaipėdos senamiestį?“ Sunkūs nusikaltimai Klaipėdoje ištiriami beveik šimtu procentų, o gyventojų pasitikėjimas Klaipėdos apskrities pareigūnais siekia net 83 proc. Tačiau nors nusikalstamumo lygis mieste mažesnis nei bendras šalies vidurkis, nusikaltimų kasmet daugėja. Nemažėja ir tragedijų keliuose. Kaip užtikrinti, kad klaipėdiečiai savo mieste įjauts saugūs? Į šį klausimą pareigūnai ir valdžios bei bendruomenių atstovai bandė atsakyti diskusijoje „Saugi Klaipėda“. Renginio, kuriame dalyvavo vidaus reikalų viceministras Artūras Norkevičius, Klaipėdos apskrities policijos ir Priešgaisrinės apsaugos gelbėjimo valdybos vadovai, tikslas buvo aptarti svarbiausias Klaipėdos miesto gyventojams kylančias saugumo problemas, jų priežastis ir galimus sprendimo būdus.

KARTU SU JAUNIMU

Esu tikra, kad rinkėjų valia mandate gavęs parlamentaras yra moraliai įpareigotas ne tik tiesioginiu darbu, tačiau ir kita veikla pagal galimybes rūpintis Lietuvos ateitimi. Pradėdama darbą Seime užsibrėžiau tikslą skatinti aktyvesnį jaunimo įsitraukimą į politiką, atsakingą rūpestį valstybės reikalais ir jos išlikimu. To siekdama surengiau ne vieną renginį ir susitikimą, kurie, tikiu, buvo naudingi ir padėjo formuoti jaunoms asmenybėms.

- inicijavau jau tradicija tapnančius profesoriaus V. Landsbergio globojamus pilietinių, patriotinių ir tautinių jaunimo organizacijų apdovanojimus, kurių metu už nuolatinę veiklą ar atskiras akcijas buvo įvertinti visiškai skirtingi jaunimo sambūriai, kuriuos visus vienija rūpestis savo šalies ateitimi;

- su Lietuvos mokinių parlamentu trejus metus iš eilės organizuoju Seimo darbo simuliacijas Lietuvos moksleiviams. Jų metu, pirmininkaujant Seimo vicepirmininkams Irenai Degutienei ir Vydui Gedvilui, moksleiviai sprendė jiems itin aktualius privalomųjų brandos egzaminų, mokslo metų trukmės ir aukštojo mokslo finansavimo sistemas klausimus. Planuojame šį bendradarbiavimą su moksleivių atstovais tęsti ir ateityje;

- su bendraminčiais įkūriau daugiausia jaunimą telkiantį politinių diskusijų klubą „Politika gyvai“, kuriame su žinomais politikais ir ekspertais diskutuojame aktualiaisiais Lietuvos ir pasaulio politinio gyvenimo klausimais;

- globoju moksleivių renginius, skatindama aktyvų laisvalaikį (2013 m. rugpjūtį įvyko mano vardu pavadintas tarptautinis vaikų futbolo turnyras, sutraukęs komandas iš Lietuvos, Latvijos, Estijos ir Rusijos);

- susitinku ir dalinuosi patirtimi su žingeidžiais Lietuvos moksleiviais iš įvairiausių šalies miestų. Tikiuosi, jog aiškesnis suvokimas apie politiko darbą ir pačios politinės sistemos veikimą bent daliai jų padės apsispręsti ir dėl aktyvesnio dalyvavimo politiniame gyvenime. Kuo daugiau Lietuvoje bus politikai neabejingų, ja besidominčių ir perprasti sugebančių jaunų žmonių, tuo stipresnė bus demokratija ir pati valstybė;

- suorganizavau patriotinio jaunimo vasaros sąskrydį „Mes reikalingi Lietuvai“, kuriame sutelktos skirtingos šalies patriotiškos organizacijos ieškojo bendrų ateities veikimo būdų bei sėkmingos Lietuvos vizijos bei minėjo pasaulio dėmesį į Baltijos šalių laisvės siekį atkreipusio Baltijos kelio jubiliejų.

- Su grupės „Už Lietuvą be korupcijos“ nariais už pilietinį aktyvumą apdovanojome Seimo rinkimų metu su akivaizdia ir beprecedente korupcija nesitaikstyti jaunimą kvietusių iniciatyvą „Baltosios pirštinės“.

KAIP PRIKELTI „ANTRĄJĄ LIETUVĄ?“ – ŠEŠĖLINĖ REGIONŲ PLĖTROS MINISTRĖ

Tėvynės Sąjungai – Lietuvos krikščionių demokratų partijai priėmus lyderystę opozicijoje ir sukūrus Šešėlinę vyriausybę, 2013 metų pavasarį buvau paskirta šešėline Regionų plėtros ministre. Pagrindiniu savo tikslu išsikėliau paieškas būdų, kurie leistų iki minimumo sumažinti socialinę, kultūrinę ir demografinę atskirtį tarp Lietuvos didmiesčių (pirmiausiai Vilniaus) ir likusios šalies dalies.

Dirbdama šioje srityje siekiu įtraukti visas visuomenės grupes – akademikus, politikus, merus, visuomenininkus, bendruomenių atstovus.

Paskelbiau ne vieną straipsnį su savo siūlymais regionų politikos klausimais, surengiau ekspertinių konferencijų. Su bendraautorių kolektyvu parengėme TS-LKD Regionų plė-

tros politikos apmatius. Juose įvairiais pjūviais išanalizuota esama situacija regionuose, apžvelgtos esamos padėties priežastys, įvertinamos valstybės, savivaldybių ir verslo galimybės skatinti verslą ir kurti darbo vietas visoje Lietuvoje.

Diskusijos ir konferencijos regionų politikos klausimais surengtos Skuode, Alytuje, Kalvarijoje, Biržuose, Lazdijuose, Vilniuje, Šiauliuose, Rokiškyje, Tauragėje ir Šilutėje; Regionų atskirties mažinimo tematika paskelbiau ne vieną publikaciją žiniasklaidoje: „Neegzistuojanti regioninė politika arba kodėl kaimas nepaveja miesto“ (2013-05-06) „Kaip prikelti „Antrąją Lietuvą“? (2013-07-01)

„Dabartinė regionų politika – „Užsieniečiams nevergusim!“ (2014-01-27) „Ištieskite ranką Lietuvos lenkams“ (2014-02-05) „Vyriausybės planas verslumo skatinimui Šiauliuose – abstrakcijos ir kosmetika“ (2014-02-24) „Regionų jaunimo perspektyvos liūdno“ (2015-06-11)

Vietos ekonominio vystymo ir regionų plėtros įstatymo koncepcija (2014-02-21)

Artėjant pavasario sesijos pradžiai su Andriumi Kubiliumi

užregistravome Seimo nutarimo projektą, kuriuo siūloma priimti mūsų parengtą regionų politikos koncepciją. Tai beveik metus su mokslininkais ir socialiniais partneriais, regionų gyventojais ir verslu vykusių diskusijų rezultatas. Išsiskiria keturios pokyčių kryptys:

- savivaldybių motyvavimas siekti investicijų ir verslo atėjimo;
- verslo motyvavimas rinktis atsilieskančias savivaldybes;
- kuo didesnę ES paramos dalį panaudoti gražą duodantiems (ekonominę veiklą sukuriantiems) projektams;
- būsto įsigijimo, švietimo ir kitomis priemonėmis finansškai skatinti jaunus žmones rinktis darbą ir gyvenimą ne vien didžiuosiuose Lietuvos miestuose. Taip pat siūloma reorganizuoti Vidaus reikalų ministeriją, dalį jos funkcijų, susijusių su viešuoju saugumu ar sportu, atiduodant kitoms ministerijoms, taip sukuriant ministeriją, kuri būtų atsakinga tik už regionų plėtrą ir savivaldybių reikalus. Akivaizdu, jog šios kadencijos Seime sutarimui dėl tokio opozicijos pasiūlyto projekto trūksta politinės valios.

MES DIRBAME KARTU!

Jeigu nori pasiekti tikslą, turi labai jį mylėti, nes kitaip būsi jo nevertas. Politikui svarbu, kad atsirastų bendraminčių, kitaip tikslas bus nieko vertas. Agnė – jauna politikė, bet savyje turi kažką, kas kelia pasitikėjimą ja kaip žmogumi. O toliau jau veda tiesus kelias į nuostabią kelionę – padaryti tai, kuo vėliau bus galima didžiuotis.

Danas Arlauskas, Lietuvos verslo darbdavių konfederacijos generalinis direktorius

Su A. Bilotaite organizavome Seimo darbo simuliaciją mokiniams. Mane nustebino jos atvirumas idėjoms ir nuširdus noras bendradarbiauti, atsakingas požiūris į darbą bei visapusiškumas, svarstant situaciją iš įvairių perspektyvų. Džiugu, jog ne tik smagiai dirbome, bet ir jutome iniciatyvą palaikyti ryšį su mumis, moksleiviais.

Gabrielė Makarevičiūtė, Lietuvos mokinių parlamento pirmininkė

Nevertinu ir neskirstau žmonių pagal partinę priklausomybę. Vertinu juos pagal idėjas, atliekamus darbus, ryžtą, nuširdumą. Agnė Bilotaite galėčiau apibūdinti kaip patikimą, tvirtą, aktyvią Vidaus reikalų ministerijos partnerę. Ji daug prisidėjo siekiant, kad pagaliau įsigaliojotų pareigūnų bendruomenei taip reikalingas Vidaus tarnybos statusas, kiti teisės aktai. Ji taip pat aktyviai ir nuosekliai dirba antikorupcinėje srityje, kas labia svarbu mūsų visuomenei ir valstybei.

Saulius Skvernelis, vidaus reikalų ministras

KONTAKTAI:

GEDIMINO PR. 53, LT-01109A, VILNIUS
AGNE.BILOTAITE@LRS.LT, TEL. 8 (5) 239 66 29

AGNĖ BILOTAITĖ

EDITA RIMKUTĖ, PADĖJĖJA

EDITA.RIMKUTE@LRS.LT
Tel. 8 611 46430

WWW.BILOTAITE.LT | WWW.ANTIKORUPCIJA.LT

Pirmas bendro darbo su Agne Bilotaite patyrimas siekia 2009 metus, kai kartu parengėme įstatymą dėl buvusių kadrių KGB darbuotojų paskelbimo. Vėliau tai buvo realizuota Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centrą įpareigojant skelbti visus KGB dokumentus. 2012 metais tapome parlamentinės grupės „Už istorinę atmintį ir teisingumą“ steigėjais. Ši grupė aktyviai reiškė savo poziciją minint istorinei atminčiai reikšmingas datas, formuojant visuomenės ir kultūros ministerijos nuomonę dėl sovietinių simbolių pašalinimo iš viešų vietų. Kartu su Agne buvome pirmieji suteikę paramą jaunimo patriotizmą ugdančiam tėvynę mylinčių žmonių sąskrydžiui „Trakinių partizanai“, kuris dabar tapo itin populiarus. Agnė Bilotaite jaučia bei žino visuomenės lūkesčius ir stengiasi juos realizuoti ne tik mano paminėtoje srityje, tačiau ir kovojant su korupcija, skaidrinant politinius procesus.

Arvydas Anušauskas, politikas, istorikas

Esu dėkingas Agnei Bilotaitei už padorumą, garbingą ir sėkmingą mūsų bendradarbiavimą. Ačiū už asmeninį indėlį vykdant teisingumą, ginant visuomenės interesus, kovojant su korupcija bei stiprinant Parlamento teisingą ir principingą įvaizdį.

Vitalijus Gailius, Seimo Antikorupcijos komisijos pirmininkas

Mane su Agne suvedė bendras rūpestis Lietuvos regionų ateitimi. Verslas senokai mato tarp didmiesčių ir likusios Lietuvos esantį atotrūkį, todėl Agnės pastangos atkreipti politikų ir visuomenės dėmesį į šią temą ir ieškoti ne fasadinių sprendimų pasirodė sveikintinas ir vertas palaikymo. Bendradarbiavimas su Agne šioje srityje paliko darbščios, sąžiningos, Lietuvai naudingų idėjų ir valios jas įgyvendinti turinčios politikės įspūdį.

Robertas Dargis, Lietuvos pramonininkų konfederacijos prezidentas

